

במלחמה, תוך שיתוף פעולה עם הבריטים. למקורביו הסביר כי למחרת המלחמה תהיה בריטניה חלשה, ואז תגיע שעת הכושר להקמת המדינה.

הקו של יאיר היה בריוק הפוך. אין הוכחה כי הוא עצמו האמין בניצחון הנאצים. אולם אחרי שהגיע לכלל השקפה עקרונית, כי בריטניה היא אויבת האומה העברית, ראה במלחמה שעת-כושר בלתי-חוזרת. הוא היה מוכן לקבל עזרה מכל אויבי בריטניה, ובעיקר מאיטליה, כדי להנחית את המכה המכרעת על הבריטים בשעת חולשתם הרבה ביותר, בעודם עסוקים במלחמה לחיים ולמוות.

כאשר הכריז רוזאל על הפסקת פעולות אצ"ל, מיד עם פרוץ המלחמה, ראה יאיר בכך בגידה גמורה. העובדה שבאותה שעה שוחרר רוזאל ממעצר, בעוד ששטרן וחבריו נשארו כלואים, הוסיפה דלק למדורה. במיכ"ת, שהוגנב ממחנה-המעצר החוצה, טען שטרן כי רוזאל מעל באימון חבריו ובגד בחובתו. רוזאל נרעש עד עומק ליבו. כשי שוחרר גם שטרן, התפטר רוזאל מתפקידו כראש-המפקדה. שטרן התכונן להשתלט על האירגון כולו, לא חלם כלל על פילוג.

ההמשך היה מיקרי. אריה אלטרמן, עסי קן רביוניסטי, שהאמין יותר מכל חבריו בצורך להשתלב במערך הבריטי, יירש את נושא מיכתב-ההתפטרות. יחד עם חבריו שיכנע את רוזאל לחזור בו מהתפטרותו, כדי להציל את אצ"ל מידי שטרן האנטי-רביוניסטי. רוזאל נענה להפצרות אלה — וכך נולד הפילוג ששיטע את אצ"ל.

***

מוות בשכונת פזרנטין

מאחורי הוויכוח הגדול התחבאה שאלה עקרונית עוד יותר, שאיש לא עמד עליה בשעתו בברור: מיהו נושא היסטוריה העברית בימינו? היהדות העולמית או הישוב העברי בארץ?

רוזאל, שגולד כשם דויד רוזנטון בשנת 1910 בסמרוגן, ליטא, בא לארץ בהיותו בן שלוש — בגיל הרבה יותר צעיר מאשר שטרן. רוזאל היטיב לדעת עברית, והוא נראה לרבים כצבר טיפוסי. אולם בהיכוח ההיסטורי

תפס שטרן עמדה כימעט כנענית, בעוד

לא לגמרי במיקרה. מייסד קבוצת הכנענים בארץ, יונתן רוסו (שקרא לעצמו אז בשם אוריאל שלח), סטוד למועד הפילוג תזכיר מפורט בו הציע, בין השאר, לבטל את הדגל הציוני, לנתק את הקשר הרעיוני עם יהודי הפזורה, להקים מדינה לאומה העברית החדשה.

שרוואל ייצג את העמדת הציונית.

מי שהאמין כי "העם היהודי" העולמי הוא הגוף הקובע, מוכרח היה להסכים בשנת 1940 כי הנאצים הם האוייב העיקרי, וכי במלחמה נגד הנאצים מהווים הבריטים בן-ברית הכרחי. מבחינה זו לא היה קיים הבדל בין וייצמן לבין ז'בוטינסקי, או בין בן-גוריון, שרת ורוזאל. ואילו הקו ההפוך, זה שיאיר דגל בו, היה סביר רק על פי ההנחה הפסוכה:

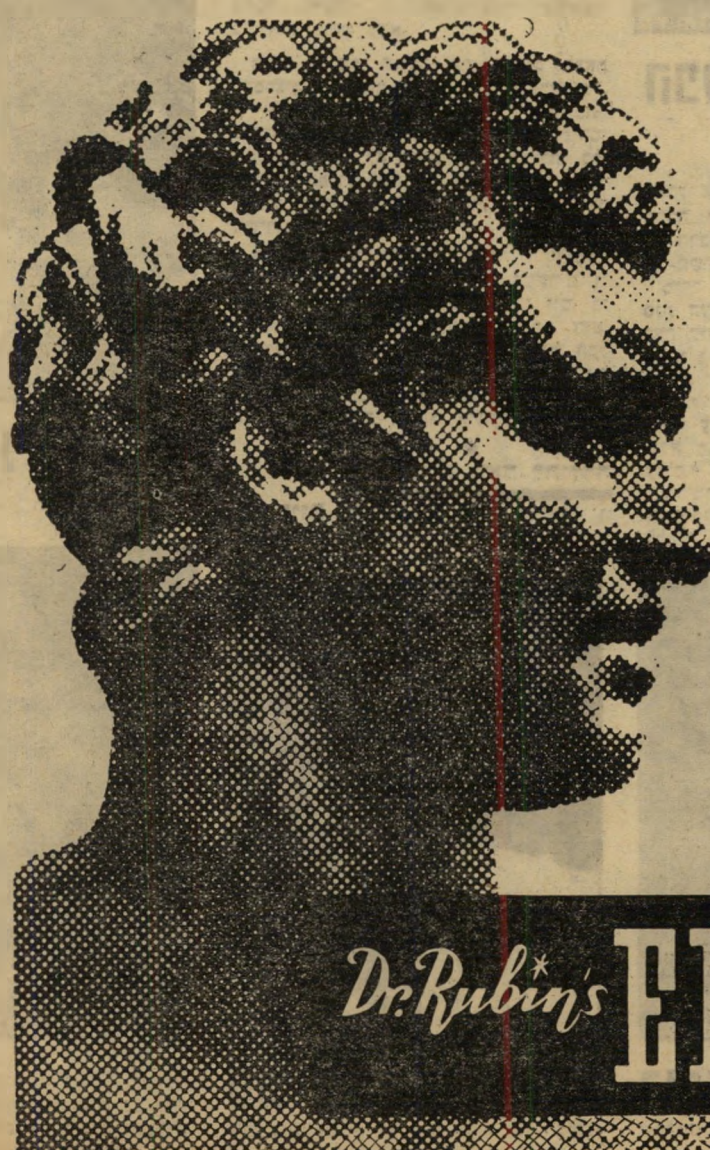
"בלילות השחורים של יאוש": שושנה רוזאל, נישאה לדויד חמש שנים אחרי שהכירה אותו. הנישואים ארכו שנתיים, ומאז מותו לא נישאה שושנה בשנית.

"בימים אדומים של פרעות ודמים": דויד רוזאל, ליד אופניו האהובים, באחת התמונות האופייניות לאותם הימים. בעיקר אהב רוזאל לרכב על סוסים.

כי האינטרס של האומה העברית החדשה בארץ קודם לאינטרס אחר, כולל האינטרס היהודי העולמי.

על כן היה זה טבעי כי רוזאל ושטרן ראו אותה שעה איש ברעהו בוגדים. על כן היה זה גם טבעי כי הרוב המכריע של דעת-הקהל הציונית בארץ חשב את שטרן לא רק לפורש, אלא למטרף מסוכן, שיש להרגו ככלב שוטה.

כאשר ניהלנו את החיכוחים המרים שלנו בחשכת המיסדרונות של בית-הספר ביליג,

אליקסיר

סיכוי חדש לעצירת תהליך ההתקרחות

- כי אליקסיר הוא תכשיר המבוסס על חומר ביולוגי טבעי הנקלט בנקל ע"י עור הראש ומביא לשרשי השערות חמרים חשובים ליצירת סיבי שער.
  - כי בראש בקבוק אליקסיר מורכב מכשיר לעיסוי עור הראש שפעולתו מגבירה את זרימת הדם לשרשי השער ומעוררת את פעולתם.
  - כי אליקסיר הוכן על בסיס נסיון אישי של עשרות שנים בתחום הטיפול בשער הראש, התכתבות עם חוקרים בעלי שם בינלאומי ומחקר עצמי.
  - כי שורש שחדל להצמיח שער איננו בהכרח שורש מת וניתן במקרים רבים להפעילו להצמיח שער חדש.
- נסה כבר היום את אליקסיר של ד"ר רובין להשיגו: בבתי מרקחת, בפרסומריות ובמספרות המכשיר והתכשיר הוגשו לרושם הפטנטים ב'1961.

Dr. Rubins' ELIXIR